

Da Karl Schlyter fyldte 70, blev han udnævnt til æresdoktor ved Københavns Universitet. Ved samme lejlighed blev han i dette tidsskrift (1949, s. 297 ff.) hyldet af nordiske kriminalister. De varme lovord, som dengang lød som tak for hans banebrydende livsværk, er nu ved hans død blevet gentaget fra mange sider, ikke mindst i de mindeartikler Svensk Juristtidning (1960, s. 1 ff.) har bragt til hans ære.

Karl Schlyter var i besiddelse af en enestående evne til at slutte kontakt med fagfæller i og udenfor Sverige. Hans levende interesse for de unge og yngste i faget virkede inciterende. Vi, der kom ham nær, vil aldrig kunne glemme hans muntre væsen, hans lyse, varmhjertede menneskelighed og trofaste venskab. Han var en fører og en samlende kraft i nordisk kriminalistisk samarbejde.

Stephan Hurwitz.

Hjalmar Helweg

11. februar 1886 — 11. februar 1960

For nogle år siden måtte professor Helweg på grund af en hjertelidelse trække sig tilbage fra aktivt medarbejderskab i Dansk Kriminalistforening og i Den permanente Straffelovskommission. Men næsten til det sidste bevarede han kontakten med kriminalistiske diagnose- og behandlingsproblemer gennem sin virksomhed i Retslægerådet.

Dansk kriminalvidenskab har meget at takke professor Helweg for. Hans lærebog i Retspsykiatri (1. udgave 1939) kunne med lige udbytte læses af medicinske og juridiske studenter og viderekomne indenfor de faggrupper, der beskæftiger sig med retspsykiatriske emner. Bogen var, som alt hvad der hidrørte fra Helwegs pen, lysende klar og velgørende nøgtern i synspunkter og konklusioner. Han var gennem denne lærebog med til at bygge en forsvarlig bro mellem psykiatere og jurister. Den samme opgave bestred han gennem en række af mindre skrifter, ved indlæg i fagpresse og for videre kredse, ved kommissions- og rådsforhandlinger og ved lægeerklæringer i utallige retssager.

Det var altid en glæde at høre Helwegs stemme i en kriminalistisk debat. Årvågen og levende interesseret, stilfærdig og dog

myndig, gav han gang på gang udtryk for meninger, der måtte overbevise i kraft af deres saglige vægt og kloge mådehold.

Helwegs forfatterskab og personlighed var præget af ægte humanisme. Hans interessefelt rakte langt ud over det psykiatrisk-kriminalistiske fagområde. En række monografier over H. C. Andersen, Grundtvig og Kierkegaard viser hans evne til at indleve sig i særpræget psyke. Den samme evne kom ham til gode i hans virksomhed som retspsykiater i straffesager. I et enkelt tilfælde (Drogdensgade-sagen) gik han i en erklæring om, hvorvidt den i sagen tiltalte mand efter hele sin psykiske habitus havde været i stand til at dræbe sin kæreste og derefter gennemføre en stejl benægtelse, videre end strengt stemmende med den almindelige opfattelse af retspsykiaterens opgave eller kompetence i en verserende straffesag. Efter mit eget kendskab til sagen har jeg imidlertid aldrig kunnet andet end beundre professor Helwegs indsats i denne sag, i hvilken den tiltalte sluttelig blev frifundet.

Talrige juridiske studenter fulgte — uden for deres obligatoriske studium — professor Helwegs forelæsninger på Rigshospitalet og havde megen glæde deraf. De vil lige så lidt som andre, der havde lejlighed til at lære ham nærmere at kende, glemme hans milde væsen, hans sagte indtrængende røst og sjælfulde blik. Han var åben for andres meninger, men stod fast, hvor der skulle stå fast.

Stephan Hurwitz.